

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. vii. Fraudem adulatorum/ i[n] initio vitandam: & q[uod] muneribus aut obsequioru[m] difficultate validissime procedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

scenitatib⁹ plenam: adulatorum veneficio toxicatam: suis adu-
 latoribus dereliquo. Viuāt arturius istic & catulus/maneant q
 nigrum in cādida vertunt. Nec tamē vnius vrbis tantum vitia
 depingi credas/iam totius orbis sunt. Quod ad istud⁹ vrbē ro-
 manā crede. ¶ Memini me audisse romanum pōtificem soli-
 tum deridere libardos: dicens eos pilleum omnibus colloquen-
 tibus facere: eo q̄ in exordio dictionis beniuolentiam captēt: &
 eorum cum quibus agitur capita quodā cōmendatiōis demulce-
 ant oleo. Fili mi (iquit salomon) si te lactauerint peccatores: ne
 acquiescas eis/ipsi enī cōtra sanguinē suū insidiant: & moliant
 fraudes cōtra aias suas. Prohibe pedē tuū a semitis eorum: pe-
 des enī eorū ad malū currunt & festinant/vt effundāt sanguinē.

Lumbardi in
 pncipio narra-
 tionis captāt
 beniuolentiam
 cōmendantes
 eos quibus lo-
 quūtur.
 ¶ Proverb. j.

¶ Fraudē adulatorū in initio vitandam: et q̄ muneribus / aut
 obsequioꝝ difficultate validissime procedit. Capitulū. VII.

Ecce vir sapientissim⁹ in filio erudiēs vniuersos: assen-
 tatorum gratiā omnibus suspectā reddit. Omnes de-
 terret: & hoc quidē in initio. Eo forte q̄ recte gradien-
 tem primus adulatorum congressus impugnat. Hec
 fortasse meretrix est: cuius indicit fugam. Fumus iquit distillās
 labia meretricis: & nitidius oleo guttur eius: nouissima autem
 eius quasi absintium: amara et acuta quasi gladi⁹ biceps: pedes
 illius descendūt in mortem / & ad inferos gressus eius penetrāt:
 per semitam vite non ambulant: vagi sunt gressus eius et inue-
 stigabiles. Nunc ergo fili audi me: & ne recedas a verbis oris
 mei. Lōge fac ab ea viam tuā: & ne appropiques forib⁹ dom⁹
 ei⁹. ¶ Hec & si ad sectam hereticorū censeant⁹ precipue referē-
 da: ab adulationis fraude non aliena sūt. Si ergo ad fores dom⁹
 eius non licet accedere: nunquid admittenda est in p̄cordia pec-
 toris? Ceterum cum multiplex sit vitium adulandi: aliis vultu/
 aliis verbo: aliis opere vel munere assentantibus: efficacissima
 est adulationis fraus / cum simulationem confirmant munera/
 aut ei difficilius obsequium contestatur. Si aliter credis q̄ te tua
 tempora fallūt. Qui stipe mel sumpta dulcius esse putas. Pro-
 batio siquidem vere dilectionis est sub huius tempestatis cor-
 ruptione frequentatio muneris: ars artium est si placere vis fre-
 quenter dato. Si calidum scis ponere sūmen: scis comitem hor-
 ridulū trita donare lacerna. Alter mercuri⁹ enis ei & si vis am-
 plius es apollo: pheboq; pulchrior & sorore phebi. Nec est quod
 de suffragio ipsius dei desperes: quem munerib⁹ pascis. Alimē-
 ta siquidē vmbatilis gratie & nominis p̄stituti/munuscula sūt

¶ Prover. v.

¶ An Quidi⁹ de
 arte. Munera
 crede mihi ca-
 piunt hoiesq;
 deosq; rē.

Polícratíci de Curialíũ nugis.

Aquilarũ re-
pletarũ natu-
ra: est in dies
xv. vel. xli. ieiunare.

Simulachra
gratiarũ effi-
giebant nuda

Quidius.

Relius.

Job. vii

& nisi fuerint frequētata/amicitiē nomē interimūt. Frustra de muneris q̄titate presumitur nisi animā cupiditatis igne succensam: crebre visitationis refrigerio temperes: & auaritiē iurgem esuriem frequenti beneficioꝝ interpolatione demulceas. Agularum dicitur esse natura: vt cū stomachũ pleniori refectione ingurgitauerint: in quātūdecimũ diē vel vt aliis placet: in quādragesimũ suspendūt esuriē: oblatorũ ciborũ copiam asperrantur vna saturitate cōtente. Sane longe alia conditio diuitũ: immo eorũ qui venalem prostituunt gratiam. Magis enim aliquaten⁹ accedunt ad homines qui necesse habēt quia crebro esuriūt crebro refici: vix possūt collectam esuriē in diē quadragesimum protelare quin indignentur amicis si nō auaritiē hiatum oppleuerint. ¶ Solebāt antiquit⁹ gratiarum simulachra effigiari nuda eo q̄ soliditas amicitie & veritas fidei/ sine qua nec gratie quidem nomen subsistit: nullo simulationis fūco valeat obūbrari. Sed iam cū ad homines ventum sit: qui nō amicos/ sed seipsos in singulis amant/ multiplicitatē fūcis vt placeat necessari⁹ est. Apud istos enī gratia: quia gratis nō est: iā nō gratia: lucri mercatorĩ est. Facies siquidē meretricis facta est ei: nec quodcūq; vitium erubescit: dum lucri tendit ad questum. Vet⁹ querela ē sapientis indignum amicitie lugentis occasum. Illud amicitie quondam venerabile nomen? Prostat & in questu pro meretrice sedet. Quod ex eo constat q̄ si cesset vtilitas/ rarus aut null⁹ est qui propter se virtutem amicitie colat. In tot circulis seculorum: in tanto etatũ lapsu: in tanta multitudine & differētia personarum vix (vt ait lelius) tria iueniuntur aut quattuor paria in amore: hoc ipsũ arbiter noster ingemiscit: & si alterius videat induisse personā. Ait enim. Nomen amicitie si quatenus expedit heret. Calculus in tabula mobile ducit opus. Cū fortuna manet vultum seruatis amici. Cum cecidit turpi verticis ora fuga Grex agit in scena nimium pater ille vocat. Filius hic nomen diuitis ille tenet. Mox vbi ridēdas inclusit pagina partes. Vera redit facies dissimulata perit.

¶ De mūdana comedia vel tragedia huius. Capm. VIII. **E**T quidē eleganti vtitur similitudine: quia fere quicquid in turba prophane multitudinis agit comedie/ q̄ rei geste similius est. Milicia est (inquit) vita hoīs super terram. At si nostra tēpora prophetic⁹ spiritus cōcepisset diceres egregie: quia comedia est vita hoīs super terrā: vbi quisq; sui oblit⁹ psonā exprimit alienā. Sed forte eo pro-